

14e jaargang / nr. 68 / juli 2010

Wijkkrant Spijkerkwartier & Spoorhoek

In dit nummer o.a.:

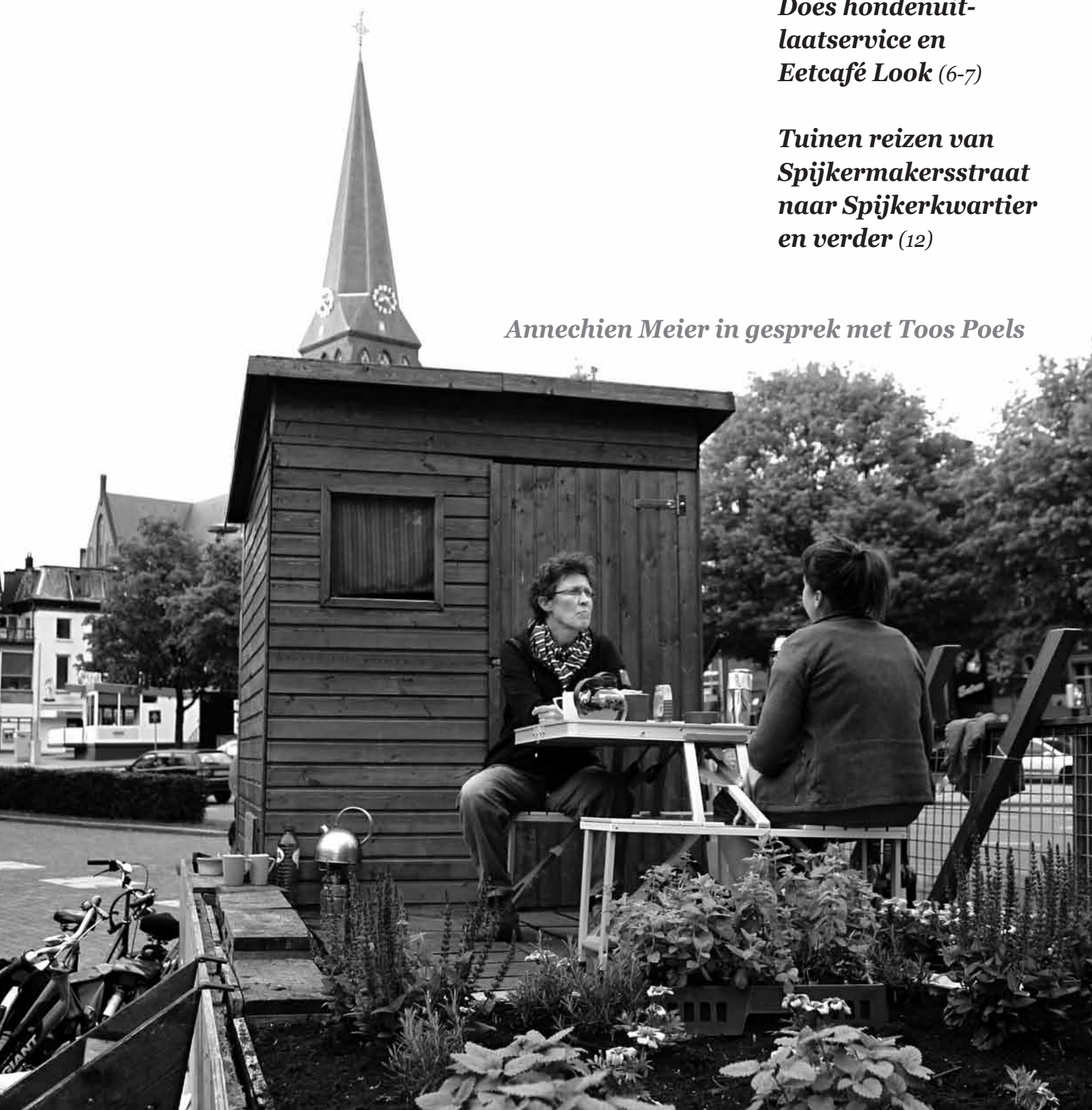
***Het tuinhek
gaat dicht (2)***

***De Sterrenkring
helemaal thuis in
het Spijkerkwartier (5)***

***Does hondenuit-
laatservice en
Eetcafé Look (6-7)***

***Tuinen reizen van
Spijkermakersstraat
naar Spijkerkwartier
en verder (12)***

Annechien Meier in gesprek met Toos Poels

Het tuinkek gaat dicht

Tekst: Tom Kuiper

Actieve burgers worden steeds zeldzamer, maar als je goed zoekt vind je ze nog. Loet van Moll is zo iemand. Jarenlang stak hij veel vrije tijd in allerlei werkzaamheden binnen de wijk. Zo ontwierp en onderhield hij de Watertuin, die gelegen is tussen de Parkstraat en Boulevard Heuvelink. Na 23 jaar Spijkerkwartier is het echter genoeg geweest. Loet verkiest het platteland boven de stad en verlaat Arnhem.

“Alles moet weg!”, schreeuwt een voor het raam opgehangen bordje mij toe. Achter het glas staan diverse antieke stoelen, een salontafel en andere koopwaar. Het is even zoeken naar een zitplekje tussen de tientallen verhuisdozen. Omdat de ene na de andere koper binnenkomt, loopt het interview wat vertraging op. “Ik heb hier lang gewoond en door de jaren heen behoorlijk wat spullen verzameld”, zegt Loet (59) als de geïnteresseerden vakkundig door hem zijn geholpen.

Liefst 23 jaar woonde Loet in zijn pand aan de Prins Hendrikstraat. Zoals zovelen die langer dan tien jaar in de wijk wonen, heeft hij een hoop smeulige verhalen te vertellen. “Maar”, zo zegt hij, “laten we bij het begin beginnen, voordat ik van de hak op de tak spring.” Zo gezegd, zo gedaan. Loet kwam in de jaren ’70 vanuit Tilburg naar Arnhem, omdat hij Tuin- en Landschapsarchitectuur studeerde in Wageningen. Daar woonde hij eerst een tijd, maar omdat hij in Arnhem een huis kon krijgen met een grote tuin, besloot hij per direct de overstap naar de Rijnstad te maken.

Loet, tuinliefhebber pur sang, vertelt: “Ik onderhield mijn eerste tuin op een ecologische manier; had op een gegeven moment zelfs uilen rond het huis vliegen en een steenmarter in het dak. Fantastisch vond ik het.” Toen hij later in het Spijkerkwartier kwam wonen, zette hij zijn passie voor tuinen om in concrete actie. Het tekent Loet dat hij niet individueel aan de slag ging, maar samen met anderen de Groengroep oprichtte. ‘Groen in plaats van rood’, was het credo van deze club, die de wijk – op dat moment berucht vanwege de prostitutie – weer wat leefbaarder wilde maken. Loet zette zich vooral in voor de Watertuin waarvan het uiteindelijke ontwerp van zijn hand kwam.

Brandende tonnen

Natuurlijk vallen de activiteiten van Loet in die tijd niet helemaal los te zien van de sfeer die toentertijd hing in het Spijkerkwartier. Loet stelde zich vaak actief op. Als student was hij al druk in allerlei commissies, waardoor hij uiteindelijk een aantal jaren studievertraging opliep. Eenmaal in het Spijkerkwartier hielp hij mee bij de organisatie van de straatspeeldag in zijn straat. Maar hij ageerde ook tegen de soms kwalijke omstandigheden in de wijk. Zo hield hij drie maanden lang een dagboek bij van alles wat er gebeurde op de parkeerplaats annex afwerkplek achter zijn woning. Loet: “De gemeente bagatelliseerde de problemen die hier waren, maar na het lezen van de zaken die ik opschreef moesten ze wel toegeven dat er meer speelde.”

De tuinen droegen veel bij aan het imago van de wijk. “De prostitutie was voor een bepaalde doelgroep natuurlijk heel aantrekkelijk”, zegt Loet. “Maar voor veel burgers waren er ook veel nare bijkomsten. Auto’s die tot vier uur ’s nachts rondjes reden op zoek naar heroïnehoertjes, vrouwelijke bewoners die werden lastiggevalen door bezoekers en er werd veel gedeald.” Ongeveer in 1995 werd een

dieptepunt bereikt. Volgens Loet liep meer dan dertig procent van alle wijkbewoners met de plannen om te verhuizen. Loet sloot zich aan bij de demonstraties van de Actiegroep Spijkerkwartier, een variant op de Werkgroep Spijkerkwartier, die vooral de nadruk legde op overleggen. Hij deed mee aan diverse acties. “We hebben de buurt een keer geblokkeerd met brandende tonnen en ook op het Velperbroek Circuit hebben we voor de nodige ophef gezorgd. De politiek wist toen: het is menens. Sindsdien is veel ten goede gekeerd.” Met veel genoeg kijkt Loet terug op die tijd.

Loet van Moll: ‘Eens een actieve burger, altijd een actieve burger.’

“Het droeg bij aan het gevoel voor saamhorigheid.”

Afvalcontainers

Nu de rust al jaren is wedergekeerd in het Spijkerkwartier, is Loet vooral bezig met de Spijkertuinen. Naast zijn freelancebaan als striptekenaar en cartoonist, was hij soms wel twee dagen per week bezig met allerlei zaken die in de wijk spelen, zoals afvalcontainers, boomspiegels, bestemmingsplannen en bouwspelplaats Thialf. Maar bovenal met de Watertuin. Die werd in 1993 geopend en biedt vandaag de dag

onderdak aan tientallen beschermde planten en dieren. Ook zijn partner, die nu al ruim tien jaar bij hem inwoont, ontmoette hij in de Watertuin. Ook in dat opzicht heeft de gaarde in de Parkstraat veel voor hem te betekenen.

Niet alleen in Arnhem, maar uit het hele land en zelfs uit het buitenland trokken de diverse tuinen regelmatig bezoekers naar het Spijkerkwartier. De wijk heeft er liefst negen stuks, waaronder de Schooltuin (hoek Spijkerstraat – Boekhorstenstraat), de Kruidentuin (Prinsessestraat), de

Ecologische tuin (Prins Hendrikstraat), het Emmaplantsoen (Emmastraat), de Posttuin (Poststraat) en – natuurlijk – de Watertuin. “Zelfs uit Denemarken kwam een club over om te kijken hoe wij de tuinen hadden ingericht”, zegt Loet. Het financiële plaatje is hierbij uiterst belangrijk. “Wij krijgen een bedrag van het wijkplatform om de tuinen te beheren. Zo hebben we dat een jaar of vijftien geleden geregeld”, aldus Loet.

Zijn ziel en zaligheid stopte hij in de Watertuin, hij onderhield een deel van de website van de wijk om de tuinen te promoten en hij was een gerespecteerd lid in de Groengroep. Maar met zijn verhuizing naar de Achterhoek moet hij alles loslaten. Hoe voelt hij zich hierover? “Natuurlijk is het moeilijk om alles achter me te laten, maar bij Leen Kuiper en Elly Telman is de tuin in goede handen”, aldus Loet. Maar de tuin is voor hem niet alles. De 59-jarige cartoonist wil benadrukken dat hij vooral de mensen gaat missen met wie hij zo lang heeft samengeleefd.

Samen met zijn partner gaat Loet in Aalten wonen. “Mijn vriendin komt uit Drenthe en ik uit Brabant, dus we wonen straks mooi in het midden. Bovendien heb je prachtige natuurgebieden daar”, zegt Loet. In zijn nieuwe woonplaats wil hij het “eigenlijk iets rustiger aan” gaan doen. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, zo blijkt. “Laatst kreeg ik al een kaartje in handen gedrukt voor particulier natuurbeheer in de Achterhoek. Als ik iets toezeg moet ik echt uitkijken, want voor ik het weet zit ik er weer middenin. Eens een actieve burger, altijd een actieve burger.”

Loet hield op zaterdag 26 juni een afscheidsdrank. Deze wijkkraant was ter plekke en verzamelde enkele reacties van betrokkenen.

Speech Annemieke Kleijn:

‘Loet stimuleert mensen te zijn wie ze zijn door zijn eigen ingetogenheid. Iedereen krijgt ruimte voor zijn of haar eigen inbreng. Ook bij de aanleg van de Watertuin ontstond hierdoor een goede sfeer. Een simpele toevoeging aan het harde werken in de vorm van koffie en brood tussendoor zorgde ook voor deze sfeer.’

‘Loet zette zich altijd in voor mensen die beroepsmatig betrokken waren bij de aanleg van de tuinen of op ander gebied. Hij zette zich in om bijvoorbeeld kunstenaars op te nemen in zijn subsidieaanvragen zodat ook zij betaald kregen. Het vermoeden bestaat dat Loet zelf lang niet altijd betaald kreeg, waarschijnlijk zelfs helemaal niet. Om hem te laten plukken van de vruchten van al het harde werken, krijgt hij van de groengroep een bon om biologische fruitbomen uit te zoeken om zijn nieuwe tuin in Aalten mee te verrijken.’ Annemieke sluit haar speech af door te vertellen dat de wijk en zichzelf Loet niet alleen zullen missen vanwege zijn werk maar zeker ook als persoon.

Buurman Maurits:

‘Mooi was dat toen Loet hier kwam wonen hij de traditionele kleuren van zijn huis (donkergroen en crème wit) overschilderde naar geel. Gewoon lekker vrolijk toch? De burens uit de omgeving vonden het maar niks. Maar ja, zo deed Loet dat. Tot het moment dat het huis in de verkoop moest. Beter verkoopbaar zou het zijn met de traditionele kleuren donkergroen en crème wit. Op aanraden van de anderen heeft Loet het toen maar over laten schilderen.’

Medeoprichter van de Schooltuin Annemieke Kleijn:

‘Bij de aanleg van de Watertuin gaf Loet iedereen veel vrijheid om op zijn eigen wijze te werken. Zelfs toen iemand een altaartje in de heuvel wilde aanleggen, liet hij hem dat doen. Wel aan de achterkant van de heuvel. Een jaar later verdween het altaartje echter onder het grove snoei-hout. Toeval? Ik denk dat de dieren er wel bescherming in hebben gevonden.’

Annemieke Kleijn

Buurman Maurits

Fotografie: Sjoerd Kulsdom

De Sterrenkring helemaal thuis in het Spijkerkwartier

Tekst: Gonnie Verbruggen

Jenaplan basisschool de Sterrenkring heeft enkele zware jaren achter de rug, maar nu is er goed nieuws. Tijd om naar buiten te treden vond José Derksen, de directeur van de school.

De Sterrenkring ligt een beetje verscholen in de wijk, in de Blekerstraat, op een plek waar geen auto's kunnen komen. Daar zat al langere tijd de Jenaplanschool van de Arcade. Drie jaar geleden wijzigde de situatie en zo ontstond de Sterrenkring. In maart 2008, José Derksen was net twee en een halve maand directeur, constateerde de onderwijsinspectie dat men “niet tevreden was over de cognitieve prestaties van de kinderen”. ‘Vanaf dat moment werden we geclassificeerd als zeer zwakke school. Dat was wel even slikken.’ Het team ging niet bij de pakken neerzitten en heeft een paar jaar heel hard gewerkt. Het resultaat mag er zijn. Derksen: ‘Begin juni kregen we van de onderwijsinspectie te horen dat we weer aan alle eisen voldoen. We zijn nu een school die het basisarrangement aanbiedt; de hoogste waardering binnen het basison-

derwijs. De inspecteur gaf aan dat het heel bijzonder is dat we deze stap binnen twee jaar hebben kunnen zetten.’

Verbintenis met de wijk

Nu is er ruimte om naar buiten te treden en dat doet de Sterrenkring dan ook volop. De school vindt de buurt belangrijk, want oriëntatie op de grote wereld hoort bij het onderwijs van Jenaplan. Derksen: ‘Onze kleuters liepen door de wijk om naar de huizen en de mooie binnentuinen te kijken.’ Maar ook op andere manieren probeert ze de verbintenis met de wijk tot stand te brengen. ‘We overleggen met de belanghebbenden bij het wijkplein, dat ook de speelplaats van onze school is. We proberen samen te bedenken hoe we dat plein leuker kunnen maken en mooier kunnen aankleden.’ Tot haar grote genoegen kreeg de Sterrenkring van de gemeente het aanbod om de jaarlijkse sportdag in samenwerking met Thialf te organiseren. ‘De ondersteuning vanuit Sportbedrijf Arnhem was een echte eye-opener en Thialf is een heel fijn terrein om met kinderen te verblijven.’

Geslaagd

De Sterrenkring is helemaal thuis in het Spijkerkwartier. ‘Een leuke wijk om in te werken en net als de populatie van onze school een hele mooie afspiegeling van de maatschappij. De ouders van onze kinderen zijn heel divers, zowel in achtergrond als in beroepsgroepen’, aldus Derksen. Hoe ging het verkeersexamen dit jaar? ‘Alle kinderen zijn geslaagd!’

Tot slot wijst José Derksen nog op de schoolkrant. ‘Die wordt gemaakt door een van de vaders en een redactie van kinderen. De krant wordt gepubliceerd op onze website: www.de-sterrenkring.nl

Een Jenaplanschool gaat uit van twintig basisprincipes. Het eerste principe luidt “Elk mens is uniek, zo is er maar een. Daarom heeft ieder kind en elke volwassene een onvervangbare waarde.” Men laat kinderen in hun waarde. Een voorbeeld hiervan is het dyslectische kind dat tijdens de maandviering op toneel een verhaal durft voor te lezen.

Onzichtbare zaken Lopende zaken

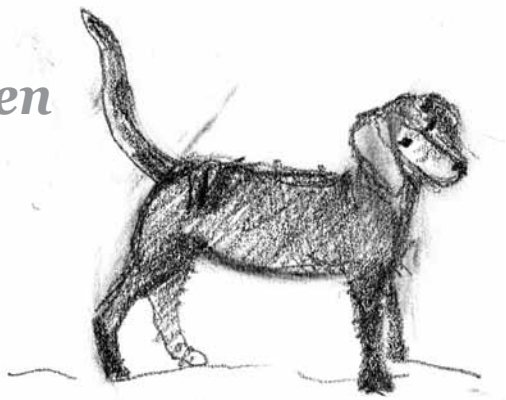
Does honden- uitlaatservice

Tekst: Gonnie Verbruggen

‘Ik kan aan de manier waarop managers met een hond wandelen, zien of ze écht leiding kunnen geven’, vertelt Paul Wagenmans van Does hondenuitlaatservice, het bedrijf dat gevestigd is in de Prins Hendrikstraat. Paul werkte 20 jaar in het speciaal onderwijs, toen hij het roer omgooide. ‘Ik was vooral bezig met vergaderen. Dat trok ik niet meer.’ Hij ging op zoek naar iets anders en via de biologische landbouw, maar vooral door een oud collega kwam hij bij zijn huidige vak uit. Dit is een tussenstap, want in de toekomst wil hij honden ook inzetten bij het trainen en coachen van mensen. Paul kan zijn ervaring met jongeren en honden goed combineren. ‘Ik werkte in een internaat met leerlingen die hun laatste kans kregen voor de gevangenis. Nu werk ik met honden. De overeenkomst is dat die leerlingen en de honden vooral veel duidelijkheid willen.’ Zijn verleden in het onderwijs komt nog steeds van pas, want hij is ook erkend stagebegeleider voor leerlingen die een baan zoeken in een dierenspecialzaak, in een trimsalon of in het diermanagement.’

Honden- en kattenbesluit

Paul ging niet over een nacht ijs toen hij zijn carrière omgooide. ‘Ik heb allerlei opleidingen gedaan, zoals kynologie (rasenkennis), roedelgedrag, blafgedrag en een hbo-opleiding voor honden gedragsadviseur. Ook het nieuwe honden- en kattenbesluit, dat is een opleiding tot dierenpensionhouder, en een opleiding voor intuïtieve communicatie met dieren.’ Paul wandelt nu twee keer per dag met een roedel honden. Dat is een lange werkdag die begint met het ophalen van de honden. ‘Ik loop met maximaal 15 honden minimaal een uur op het Rosendaalseveld. Daarna bezorg ik ze weer thuis en start mijn tweede ronde.’ Als hij tegen vijf uur thuis komt moet hij zijn administratie

bijwerken. Ook zijn er kosten, zoals de bus, riemen, de verzekering, ventilatoren in de bus en stapels handdoeken bij nat weer. ‘Ik ben elke maand blij als ik een minimum-inkomen verdien, maar ik doe het met plezier. Al sinds mijn tijd in het onderwijs, weegt het plezier in het werk zwaarder dan het salaris.’

Does is de leider

Paul is heel tevreden met zijn klantenkring. ‘Het zijn mensen die enthousiast zijn voor hun hond en zelf ook graag in de natuur zijn.’ Ze waarderen het dat hij voor rust in het roedel en een schone bus zorgt en bovenal, dat hun hond in een roedel loopt. Paul: ‘Dat is heel belangrijk voor een hond. Iedere hond heeft een taak in een roedel. Daarom is een uur wandelen met mij veel uitputtender dan uren wandelen met hun baas.’ Hij maakt geen reclame voor zijn uitlaatservice, maar heeft toch een wachtlijst. ‘Mijn klanten waarderen mij. Ik kreeg bijvoorbeeld van een kunstenaar een schilderij van Does.’ Does, de

hond waarnaar Paul zijn bedrijf heeft vernoemd, is een van zijn drie honden en in feite de echte leider van het bedrijf. ‘Does is de leider in het roedel. Hij spreekt de andere honden op hun gedrag aan.’ Wat vindt Paul van het Spijkerkwartier? ‘Geweldig. Ik woon al 30 jaar in de wijk en je kunt nergens beter wonen dan in de Prins Hendrikstraat.’ Kan Paul nog een tip geven aan de hondenbaasjes in de wijk? ‘Als je wandelt met de hond, gooi dan niet met een bal of stok. De hond springt, draait, vangt de bal en komt dan weer op zijn pootjes neer. Dat is funest voor zijn gewrichten.’

Meer weten? Kijk op www.does.heetik.nl

Eetcafé Look

Tekst: Gonnie Verbruggen

‘Daar is over nagedacht’, is een uitspraak die Look, het eetcafé op de Kastanjelaan 1, typeert. Met een uitgekiende formule waarin de gast kan kiezen uit vlees, vis of vegetarisch als voor- en/of hoofdgerecht, kan Look met kleine voorraden en concurrerende prijzen werken. ‘En, we kunnen ook heel verse gerechten voorschotelen. Daar hebben we goed over nagedacht’, vertelt Jeroen van Werven, eigenaar en medeoprichter van Look. ‘We proberen binnen onze mogelijkheden alles zo verantwoord mogelijk te doen. Daarom werken we met zoveel mogelijk biologische streek- en seizoensproducten uit de nabije omgeving van Arnhem. We kopen eerlijke koffie in en we werken met biologisch schoonmaakmiddel.’ Look gaat daarin ver. Ook over de dranken is goed nagedacht. ‘We verkopen bijvoorbeeld de likeuren van Rutte en Zn. Dat zijn ambachtelijke Nederlandse dranken met een verhaal erachter.’ Bij Look wordt bijna alles zelf gemaakt, zelfs de mayonaise. Jeroen, die het menu samenstelt en de chef-kok is legt uit dat de basis van zijn keuken klassiek is. ‘Klassiek Italiaans, Frans en natuurlijk Hollands, want we gebruiken veel Nederlandse producten, zoals in het voorjaar lamsoor en zeekraal. We koken klassiek, maar net even buiten de kaders.’ Dat zie je als je naar de menukaart kijkt. In juni had Look bijvoorbeeld lamsoor en biologische venkelworstjes op de kaart.

Special Bite

Samen met een partner opende Jeroen de zaak in augustus 2002. ‘Ik werkte toen als kok in Nijmegen. Ik fietste hier langs en vond het raar dat dit pand leeg stond. Ik ben met Roel Koppelmans, de toenmalige eigenaar, gaan onderhandelen over de prijs en binnen twee maanden konden we de zaak openen.’ Vanaf de eerste dag weten de klanten zijn zaak te vinden. ‘Ik heb nooit reclame gemaakt, toch wordt Look vaak in bladen vermeld, zoals begin juni nog

in Volkskrantmagazine. We staan ook in de lijst van Special Bite. Dat zijn de 500 leukste restaurants van Nederland.’ Per 1 januari 2008 heeft Jeroen zijn partner uitgekocht. Nu werken er 13 mensen, waarvan twee fulltime en een leerling kok. De rest zijn parttimers voor de bediening en de afwas. De klanten komen uit Arnhem en omstreken en uit heel Nederland. Ook buurtbewoners kan Look tot de vaste gasten rekenen. ‘In de zomer komt een vaste groep buurtbewoners borrelen op ons terras.’ Hij prijst zich gelukkig met de ligging van Look. ‘Dit is de mooiste plek van Arnhem voor een restaurant.’

Het is intensief en hard werken in een restaurant als Look. ‘Een eerlijk horeca bedrijf runnen is duur in Nederland. We zitten vaak op het scherpst van de snede. De zaak loopt als een trein, maar je moet het vooral leuk vinden. Want heel rendabel is eten niet.’ Toch kan Look concurreren met restaurants die bijvoorbeeld voor het

gemak de groenten maar vergeten. Jeroen: ‘Dat is creatief zijn.’ Koken is zijn passie en dat de horeca dynamisch is bevalt hem ook. ‘Je krijgt iedereen binnen. Het leukste is het als mensen verrast zijn als ze door krijgen wat ik doe. Ik loop niet te koop met onze biologische keuken, maar ik ben blij dat onze gasten mij helpen om dit ideaal te realiseren.’

Jeroen voelt zich prettig in het Spijkerkwartier. ‘De mooiste wijk van Arnhem. Ook goed voor mijn bedrijf zijn de andere restaurants in de straat. Ik vind het belangrijk om goed contact met hen

en de andere ondernemers in de buurt te hebben. Ons vlees komt bijvoorbeeld voornamelijk van de biologische slager op de Steenstraat.’

Meer weten? Kom eens langs bij Eetcafé Look of bel 026-44 51916

Uitstel Kunst op de Koffie

Tekst: Carien Poissonnier en Anook Cléonne

In de voorgaande wijkkrant hebben wij, Carien Poissonnier en Anook Cléonne, al bericht over ons plan en de praktische opzet van het wijkproject Kunst op de Koffie. Inmiddels hebben we besloten het project dit jaar nog niet door te laten gaan. Drie maanden voor de aftrap blijkt dat we te weinig (financiële) zekerheid hebben om de kwaliteit te kunnen waarborgen.

Dit uitstel is wat ons betreft geen afstel. Wij willen het project doorschuiven naar volgend jaar, naar een nog nader te bepalen weekend. Ondertussen willen we wél met kunstenaars en bewoners aan de slag gaan. We starten als het ware vast een intensieve voorbereiding en vervolgen datgene wat al in gang is gezet. Wat er al gaande is? Hiervoor moeten we even terug in de tijd.

In de vorige wijkkrant deden we de oproep aan alle bewoners zich aan te melden als gastheer of -dame voor Kunst op de Koffie, dat zou plaatsvinden rondom Nationale Burendag, op 25 en 26 september van dit jaar. De respons was overweldigend. We kregen heel veel enthousiaste reacties van mensen die zich graag op willen inzetten. Geweldig om te merken dat u zich graag wilt inzetten als vrijwilliger voor het wijkontbijt of uw huiskamer of tuin

beschikbaar stelt voor een tentoonstelling of performance. Want, zoals we aangaven: zonder bewoners zijn we nergens. Onze opzet is steeds geweest om het samen met de wijk te doen.

Middels interventies en optredens van kunstenaars, musici en theatermakers willen wij het praatje over de heg in de wijk weer wat makkelijker maken. Het idee achter Kunst op de Koffie is om samen met bewoners verhalen die er leven in onze wijk krachtig en energiek te verbeelden. Om zo vanuit de kracht van de wijk en haar bewoners nieuwe gesprekken tussen bewoners op gang te helpen.

Ondanks de vele toegestoken handen kan een evenement als dit nooit alleen op vrijwilligers draaien. We zijn dan ook al in februari begonnen met het aanvragen van financiële ondersteuning bij verschillende fondsen om Kunst op de Koffie mogelijk te maken. De eerste reacties waren bemoedigend. Vanuit de gemeente kwam een royale toezegging vanuit het Cultuurfonds alsook uit het Samenlevingsfonds. Best bijzonder als je bedenkt dat er enorm veel aanvragen waren dit jaar en dat maar een klein percentage ook werkelijk werd gehonoreerd.

Uiteindelijk kwamen er echter ook enkele afwijzingen. Al met al hebben we nu, eind juni niet genoeg financiële ruimte en toezeggingen binnen gekregen om het hele project, zoals het ons voor ogen staat, professioneel uit te kunnen voeren. Tijd om verder af te wachten of het voor september nog wel lukt, hebben we niet meer. Want alle betrokken kunstenaars moeten nu

zekerheid hebben. En die zekerheid kunnen we nu niet geven.

Als gezegd, willen we ons nu intensief gaan voorbereiden. Vanaf september willen we elke tweede woensdag van de maand een koffieochtend houden bij bewoners die zich al hebben opgegeven. Tijdens dat koffieochtend kunnen kunstenaars alvast aanhaken om kennis te maken met bewoners. Op deze manier hopen we op een zwaankleef-aan-effect zodat omstreeks deze tijd volgend jaar Kunst op de Koffie al goed verankerd is in de wijk. In de tussentijd hebben we dan voor nieuwe subsidieverstrekkers een meer inhoudelijk beeld van verhalen beschikbaar, die beter duidelijk maken wat Kunst op de Koffie hoopt te bewerkstelligen in onze wijk.

Wij zijn nog steeds onverminderd enthousiast en gaan gewoon verder. Mocht u als bewoner zin hebben om mee te doen met Kunst op de Koffie, als u zin hebt eens aan te schuiven bij een koffieochtend op zo'n woensdag, of als u een ander idee heeft over een eventuele bijdrage die u zou willen leveren aan het vervolg van Kunst op de Koffie, aarzel dan niet en laat het ons weten op info@kunst-op-de-koffie.nl.

Nieuwe start kunst- en cultuurcentrum Bosch

Tekst: Marita Toonen

Sinds 21 maart van dit jaar is er een nieuwe bestemming gekomen voor het pand van voormalig Cultuurhuis Bosch. Dat was in 2009 failliet gegaan. De nieuwe naam is Kunst- en cultuurcentrum Bosch en biedt aan bezoekers een biologische keuken, een koffie of drankje, en daarnaast tal van activiteiten op het gebied van kunst en cultuur. Bosch is gelegen in het deel Spoorhoek van de wijk Spijkerkwartier-Spoorhoek, en vormt daarmee de aanleiding tot een nadere kennismaking. De mensen achter het nieuwe Bosch zijn Linette Buitenhuis (restaurant), Stef van der Zweep (horeca) en Ruud Bruinen (activiteiten).

‘Wij kennen elkaar al van jaren terug’, vertelt Stef van der Zweep, ‘zo ken ik Linette van restaurant Zicht dat ik gestart heb en waar zij in de keuken werkte. En Ruud en ik kennen elkaar nog van de tijd dat ik café Podium had en hij in het Centrum voor Beeldende Kunst op de Korenmarkt actief was.’ Toen het pand van Bosch vrij kwam, zagen de drie dit als een kans om een totaalconcept van eten, drinken en kijken/luisteren naar kunsten in de breedste zin van het woord op te zetten. Ruud legt uit dat alle onderdelen een gelijk gewicht hebben in het totaal. Bosch wordt gerund door culturele ondernemers en streeft ernaar financieel onafhankelijk te zijn van subsidies. Een groot deel van de inkomsten wordt zelf gegenereerd en daarnaast zijn er aanvullende subsidies. ‘We zouden het leuk vinden als de buurt Bosch gaat beschouwen als een stamcafé’, aldus Linette, ‘als een plek waar je overdag heen gaat voor een lunch, of voor een borrel komt en dan blijft hangen voor een maaltijd. Onze keuken is zoveel mogelijk biologisch en we maken alles zelf.’

Met het krakersverleden van Bosch hebben de drie geen directe band. Het huidige publiek dat bij Bosch komt, is van een andere lichte: 30-plussers die van kunst en cultuur houden en die waarde hechten aan de kwaliteit van hun eten. Met het Spijkerkwartier zijn ze wel bekend,

al wonen ze daar niet en met Spoorhoek moeten ze de band nog opbouwen.

Het programma van Bosch heeft een vast concept. Zo is er elke woensdagavond een kunstsociëteit waar een kunstenaar aan het woord wordt gelaten. De donderdagavond is gereserveerd voor het Arnhem Muziek Platform (AMP) en op vrijdag is er

De naam Bosch komt nog van Ludovicus Bosch, de man die het pand in 1946 kocht nadat zijn eigen hotel was weggebombardeerd in de oorlog. Hij maakte van het toenmalige huis een klein hotel, mede met hulp van geld uit het Marshallplan. In het restaurantgedeelte zijn nog de originele lampjes van het hotel nog te zien.

film of een literaire avond. Onlangs waren daar Jac Toes (schrijver), Menno Wieringa (dichter) en Oscar Lourens (kunstenaar) bij elkaar gebracht voor een interview door Hanneke Nagel. ‘Met een publiek van zo’n 40 tot 50 man, krijg je een huiskamersfeer in de zaal’, licht Ruud toe, ‘wij zijn nog in ontwikkeling met ons programma, maar proberen zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij bestaande lokale activiteiten in de stad, zoals de Nacht van de Mode.’

Voor meer informatie, kijk op www.boscharnhem.nl

Kunst- en cultuurcentrum Bosch, Apeldoornsestraat 4a in Arnhem is woensdag tot en met zondag geopend van 12.00 – 24.00 uur. Er is zomerstop van 19 juli tot en met 1 augustus 2010.

Zot Zomerfeest op Thialf

Op zaterdag 11 september van 11 tot en met 24.00 uur is er een groots en bruisend zomerfeest op Thialf. Met diverse spannende activiteiten en twee zinderende bands.

‘Meer toezicht in de wijk is nodig’

Tekst: Gonnie Verbruggen

In het voorjaar gingen we naar de stembus om voor de gemeenteraad te stemmen. Ook deze keer is er weer een buurtgenoot in de raad gekozen, namelijk Udo Kelderman (33) van de Emmastraat 45a. Hij is lid van de VVD en zit in de Commissie Volkshuisvesting, Verkeer, Ruimtelijke Ordening en Milieu. Udo Kelderman is van beroep verkeersvlieger op een Boeing 767 bij Martinair. Hij heeft dus heel wat van de wereld gezien. Toch vindt hij het Spijkerkwartier de mooiste plek van Arnhem.

Kelderman: ‘In 2009 voelde 41 procent van de bewoners zich wel eens onveilig in onze buurt. Alleen het centrum scoort slechter. Ik ga me inzetten om meer toezichthouders in de wijk te krijgen. Ze kunnen optreden tegen allerlei ergernissen als vuil op straat, overlast en graffiti. Ook het parkeerprobleem moet snel worden opgelost. Ik ben voor een oplossing per wijk en niet voor een uniforme aanpak in de hele gemeente. Verder is de schooluitval in deze wijk relatief groot. Ik ga me inzetten voor meer leerwerktrajecten, bijvoorbeeld bij ondernemers in deze wijk. Ondernemers die interesse hebben kunnen zich bij me melden’.

Iedereen mag alle onderwerpen bij Udo Kelderman aandragen. Hij is graag op de hoogte van alles wat er in de wijk gebeurt. Bel 06 – 143 21 600 of mail udokelderman@me.com

College bezoekt Spijkerkwartier en Spoorhoek

Tekst: Marita Toonen

Sinds kort heeft Arnhem een nieuw college dat zich de komende tijd gaat verdiepen in de stad. Zo zullen wethouders op dinsdag 14 september een bezoek brengen aan onze wijk. Het college wil daarbij in gesprek gaan met bewoners en ondernemers over wat er leeft in de wijk, welke problemen er zijn en welke kansen er liggen voor nieuwe ontwikkelingen. De gemeentelijke wijkmanager Ramon Kleinhesselink bereidt dit bezoek voor. Zo heeft hij het wijkplatform Spijkerkwartier & Spoorhoek benaderd om zicht te krijgen op de thema's die besproken kunnen worden en op wie van de bewoners of ondernemers betrokken kunnen worden bij dit bezoek.

Het programma van het werkbezoek is nog niet helemaal rond. Wel is duidelijk dat het duurt van 15.00 tot en met 17.00 uur. Het bezoek bestaat uit een korte bijeenkomst in het Spijkerkwartier, een fietstocht door de wijk en afsluitend tot 18.00 uur een borrel waarin het college in gesprek gaat met bewoners en ondernemers uit de wijk. Deze borrel staat open voor alle wijkbewoners en ondernemers. De gemeente komt nog met nadere informatie.

Toen en nu

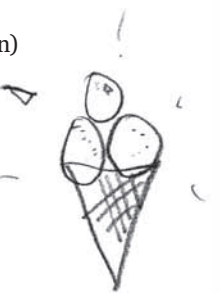

Horeca op de hoek van Eusebius buitensingel en Spijkerstraat

Tekst en foto's: Ben Bongers

Bron: stadsarchief en foto 26/6/10

Café Parkzicht rond 1900 (linksboven)
Caro Bar Bodega 1980 (rechtsboven)
Café Vrijdag 2010 (links)

Open Monumentendag Arnhem op zondag 12 september 2010

Thema van dit jaar: De smaak van de 19e eeuw

Tekst: Marga van Mechelen

Veel vroeger dan andere steden kreeg Arnhem rond 1830 de mogelijkheid zijn stadsmuren te slopen. Met het puin werden de grachten gedempt en daarop legde men de groene singels naar een ontwerp van Jan David Zocher jr. aan. Imposante neoclassicistische herenhuizen verrezen aan het Willemsplein (architect: Hendrik Willem Fromberg) en zo werd Arnhem met zijn in Arnheims blond geschilderde herenhuizen, het vele groen, met als kroonjuweel Park Sonsbeek, een aantrekkelijke stad, vooral voor de wat rijkere handelslieden. Van alle steden in Nederland groeide Arnhem het sterksts. Vijftien jaar later volgde een nieuwe

mijlpaal: de aanleg van de spoorlijn. Hierdoor zou opnieuw het gezicht van de stad ingrijpend veranderen. Al snel daarna werden plannen gemaakt voor ‘de uitleg van de stad’ en zo ontstond het Spijkerkwartier (een plan van H.J. Heuvelink jr.) met fraaie herenhuizen en villa's begrensd door de spoorlijn. Ten noorden hiervan bevond zich een armoedige volkswijk, Klarendal, die aan het eind van de eeuw na enkele epidemieën gesaneerd werd. Woningbouwcoöperaties gingen rond de eeuwwisseling betere arbeiderswoningen bouwen, die soms gecentreerd waren rond gezellige hofjes. Open Monumentendag Arnhem zal u dit jaar op onder leiding van gidsen laten proeven van deze twee 19de eeuwse wijken en van enkele plaatsen elders in de stad of in de directe omgeving, die bij uitstek geschikt waren en nog steeds zijn om je te verpozen, zoals landgoed Warnsborn en park Sonsbeek. De dag opent met een ontbijt in Dudok en restaurant ‘goed.’ Voor wie in 19de eeuwse kledingsferen komt, is het ontbijt gratis. In de theaterzaal van Villa Interart wordt vanaf 12.00 uur een aantal lezingen gehouden. CASA zal voorafgaande aan Open Monumentendag op dinsdag 7 september zijn nieuwe architectuurroute over Arnhem in de 19de eeuw presenteren.

Tuinen reizen van Spijckermakersstraat naar Spijckerkwartier en verder

Tekst: Jeanet Hacquebord m.m.v. Merijntje Betzema

Stadslandbouw is weer helemaal in. Ook voor mensen zonder eigen tuin of volkstuin. In juni reed beeldend kunstenaar Annechien Meier met haar vriend Joost, twee tractoren en twee mobiele volkstuinten van Den Haag naar Duitsland. Tijdens de reis kwamen de tuinen ook in het Spijckerkwartier. De redactie van de wijkkrant nam een kijkje.

Na een reis met pech onderweg staan op 13 juni 2010 de twee grote tractoren van Annechien Meier met mobiele volkstuinten op de parkeerplaats achter het Musis Sacrum. Eigenlijk zouden ze blijven logeren op het pleintje tussen de bomen bij het Velperpoorstation maar dat was veel te klein. Zoals Annechien op de nieuwspagina op haar website schrijft: 'De plek die voor ons was bedacht was een klein driehoekig pleintje met teveel bomen. Hier komen we nooit op!'

Er is een gesprek gepland met Toos Poels (oprichter van de Spoortuin) en later op de avond een tocht langs alle openbare tuinen in Spoorhoek en Spijckerkwartier. Alles wordt vastgelegd op film en de bezoekers zitten onder het genot van een kop thee op of naast de aanhanger. Bij de tocht langs de tuinen gaat iedereen te voet mee en zien we hoe Annechien en de mensen die mee zijn onder de indruk zijn van de schoonheid van al deze tuinen. Als wijkbewoners wordt ons ineens weer duidelijk hoe bijzonder dit eigenlijk is. Annechien schrijft het volgende over dit bezoek: 's-Avonds gesprek en daarna wandeling onder leiding van Toos Poels door negen semi openbare tuinen in Arnhem. Vooral Watertuin en Ecotuin zijn onvergetelijk mooi.'

Zie verder

<http://www.zi.nl/index.php?page=uGbV>

<http://tinyurl.com/stadstuin>

<http://tinyurl.com/tuinreis>

<http://www.panderplein.nl/actueel>

Vanaf vrijdag 11 juni is de mobiele tuin online te volgen op <http://www.annechienmeier.nl/nieuws.html>

Begin juli wordt de documentaire van de reis op vijf opeenvolgende dagen uitgezonden door TV-WEST.

Sociale interactie

Annechien Meier: 'Ik ben met dit project begonnen omdat ik het belangrijk vind dat gemeenten zien dat er behoefte is aan stadstuinen en volkstuinten. Vaak zie je dat tuinen verdwijnen, bijvoorbeeld door herstructurering. Ik probeer die tuinen weer op de kaart te zetten.'

Groen in de stad moet meer zijn dan een grasveldje. Het moet interactief zijn. Groen waar je echt iets mee kunt doen. Groente kweken, insectenkastelen bouwen. Zo'n tuin wordt een ontmoetingsplek

in de wijk. Het brengt mensen bij elkaar. Die sociale interactie staat altijd centraal in mijn werk als beeldend kunstenaar. Dit project is in 2006 begonnen op twee locaties in Den Haag. In de wijk Transvaal gingen wij met Turkse en Pakistaanse dames groente kweken. Allemaal soorten die ik nog niet kende. In Ypenburg kweekten de kinderen tomaten, bonen en rode bloemen. Elke tuin bestond uit twee helften. Na het eerste jaar werden die helften uitgewisseld. Zo kregen Ypenburg en Transvaal allebei een helft van elkaar. Dit jaar kwam het moment om het mobiele

Annechien Meier: 'Groen in de stad moet meer zijn dan een grasveldje. Het moet interactief zijn.'

karakter te versterken en de discussie aan te gaan op landelijk niveau. Daarom ben ik met een van de mobiele tuinen uit Den Haag op pad gegaan.

Een mobiele tuin bestaat uit twee delen en moet ook in twee delen worden vervoerd. Daarom rijden wij met twee tractoren. De eerste stop is Utrecht, daar zijn we ontvangen door een school op Kanaleneiland. De volgende stop is Arnhem. Ik heb ervoor gekozen om Arnhem aan te doen door jullie verhalen over de tuinen in het Spijckerkwartier.

De eindbestemming is het Nerotalpark in de stad Wiesbaden. Daar gaan kinderen uit de omgeving de tuin onderhouden. Na de zomer brengen wij de tuin naar een kasteel in de buurt voor een volgend project.

Ik hoop dat dit project leidt tot structurele aandacht voor dit soort plekken in de stad. Dat de voorzieningen niet tijdelijk blijven maar permanent worden. Op het binnenplein van Pander in Den Haag, de Spijckermakersstraat waar ik woon, is dat nu gelukt. Die tuin is helemaal opgebouwd uit kleine en grotere vierkanten en dat zijn

allemaal groentetuintjes geworden van de Panderbewoners.'

Stadsoases

Voor meer over Annechien Meier en de Pandertuin in Den Haag, zie het rapport van Lex Kwee & Jeanet Hacquebord over Stadsoases. In dat rapport (Lex Kwee & Jeanet Hacquebord, Wonen en werken in de grote groene stad, ISBN 978 90- 472 105 5) wordt behalve voorbeelden uit Den Haag ook het GWL terrein in Amsterdam uitgebreid beschreven.

'Ik hoop dat dit project leidt tot structurele aandacht voor dit soort plekken in de stad.'

Vrijstaat aan zee!

Twee weken beachvolleybal brengen zomer in de Vrijstaat

Hoe Thialf er uit zag toen het een zwembad was is nu wel bekend, maar hoe Thialf er aan het strand uit ziet was te zien in de eerste twee weken van juni tijdens “Thialf at the Beach”. 350 kuub prachtig strandzand, op het middenveld gestort, zorgde er voor dat het blauw ineens geel werd. Stichting Promotie Volleybal Arnhem in samenwerking met Sportbedrijf Arnhem en volleybalvereniging Arvevo zorgde voor 16 dagen lang een heus beachspektakel. Het succes van voorgaande jaren zorgt voor steeds meer deelnemers en meer velden. Dit jaar 6 volleybalvelden!

Wijktoernooi

Op zaterdag 5 juni werd gestart door een Wijktoernooi waaraan dit jaar 22

teams meededen. Het mooie weer zorgde voor zomerse taferelen, veel sportiviteit en spelplezier.

Helaas greep het team van de Vrijstaat dit jaar weer net naast de titel. De finalist was hetzelfde als vorig jaar, de Beachbabes.

1000 kinderen

In de daarop volgende weken speelden meer dan 1000 kinderen op Thialf

Chris krijgt zand in z'n ogen

Sloop uitgesteld

Eind mei hebben vier architecten een plan laten zien voor de vormgeving van onze nieuwe grenspost voor de Vrijstaat Thialf. Een commissie waarin ook onze buurgemeente Arnhem plaats had heeft haar voorkeur uitspro-

ken voor twee plannen. Eén voor een nieuw gebouw, en één voor een grondige opknappbeurt van het oude zwembad-entreegebouw. Op dit moment onderzoekt men de financiële haalbaarheid van deze plannen.

FOTO'S: REGINE VAN HEEST

Tropische sferen in Vrijstaat Thialf

Inloopavond mag drukker

Op 7 juni is weer een inloopavond georganiseerd door de gemeente Arnhem. In diverse groepjes is over diverse onderwerpen gesproken. Over de wegen, de nieuwbouw, de invulling van het park en de vorm van het eco-eiland. Robin Driessen, beleidsmedewerker ecologie, nam bewoners mee het Spijkerkwartier in om de opgehangen nestkastjes te bekijken. Edwin Oostmeijer was als projectontwikkelaar geïnteresseerd naar de meningen over de bebouwing aan de Thiemestraat (je kunt je mening hierover nog kwijt op www.woneninspijkerbroek.nl). Er lagen stiften klaar om opmerkingen op plattegronden te schrijven, deskundigen aanwezig om vragen te beantwoorden, maar de opkomst was mager te noemen. Zullen we de volgende keer allemaal gaan? Bent u nog niet geabonneerd op de mailbrief van de gemeente? Geef u dan op via www.arnhem.nl/spijkerbroek.

Spijkerrok in zinderende hitte

Op de hete laatste zaterdag van juni was het tijd voor de vierde Thialf-editie van benefietfestival Spijkerrok. Zes bands -van rock tot reggae- en DJ b-ART speelden de planken uit het podium in de blauwgele circustent. De opbrengst van deze editie gaat naar een muziektherapeute en haar project met gehandicapte kinderen in Nepal. (foto: Straw & Out of Many)

FOTO: ALEX DIJK

Pasta, vakantie in de wijken

Tekst: Merijntje Betzema

Op het moment van schrijven is het buiten zo'n 30 graden. Het voelt als vakantie in het buitenland. Helemaal als je nu in de tuin kunt zitten. Als je een balkon hebt en het is er nu te heet dan kun je een tuin opzoeken die openbaar is. Dat is het mooie en bijzondere van hier wonen. Daarom deze keer een recept voor een gerecht dat je thuis kunt maken en doet denken aan vakantie in Italië. Je kunt het bovendien makkelijk meenemen om in je eigen tuin of tuin hier in de buurt op te eten. Geniet van de mooie huizen en groene straten en bedenk je dat het hier eigenlijk net zo mooi kan zijn als op vakantie.

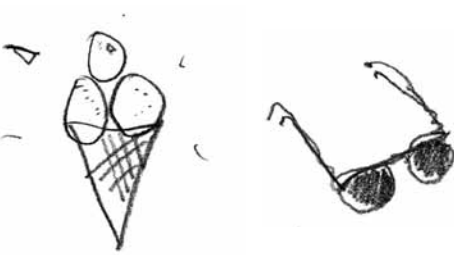

Harde tarwe

Iedereen is bekend met pasta. Je koopt het meestal kant en klaar in de supermarkt en het is lekker snel klaar. Iets meer tijd en energie en je maakt je pasta helemaal zelf. En dat is eigenlijk veel lekkerder. De naam pasta is een verzamelnaam voor diverse soorten deegwaar, 'Italiaanse noedels'. De naam noedels wordt ook gebruikt voor bepaalde soorten deegproducten uit de Noord- en Oost-Europese keuken, het Midden-Oosten en Oost- en Zuidoost-Azië.

Het basisbestanddeel van pasta is harde tarwe. Harde of ook wel durum tarwe heeft een grote en harde korrel. Hierdoor bevat het meel een hoog gehalte aan gluten. Door de gluten verkrijgt pasta zijn stevigheid. Daarnaast is er een hoog eiwitgehalte aanwezig in de tarwe. De tarwe wordt onder andere in Zuid-Europa verbouwd maar de belangrijkste teeltgebieden zijn te vinden in Noord-Amerika, Argentinië en delen van Rusland.

De bewerking van de tarwe is belangrijk voor de verdere verwerking van het uitein-

delijke product. Als de tarwe grof wordt gemalen (korrels met een diameter tussen de 0,25 en 0,75 mm) heet het gries of semolina. Men maakt er bijvoorbeeld ook couscous van. De gelige kleur van het meel komt doordat het kiemwit van de zaden zo geel is. Bij de verwerking tot deeg kan men verschillende vormen snijden: plakken, dikke of dunne stroken of vierkantjes en andere vormpjes. Afhankelijk van de bewerking krijgt het deegwaar zijn naam.

Pasta zelf maken

De hoeveelheden voor de bereiding van pasta zijn heel makkelijk. Per persoon kun je 100 gram durum meel, 1 ei en circa 1 eetlepel olijfolie aanhouden. Belangrijk is dat je de juiste meelsoort gebruikt. Je zult hiervoor waarschijnlijk naar een speciale winkel moeten, die zijn hier in de wijken wel te vinden. Op de verpakking moet staan 'semola di grano duro' en vooral niet 'typo 00' want dat is een verkeerde soort. Met de olijfolie moet je niet te scheutig zijn. Afhankelijk van de temperatuur in de keuken kan het deeg er namelijk te plakkerig van worden.

Voor vier personen heb je nodig:

- 400 gram durum meel
- 4 verse eieren
- 4 eetlepels olijfolie
- hou een pak bloem bij de hand (oude) schone theedoeken

Maak een hoopje van het durum meel in een beslagkom met een kuiltje in het midden. Doe de eieren in dit kuiltje en meng telkens vanuit het midden het meel met de eieren. Voeg kleine hoeveelheden olijfolie toe (niet alles in een keer). Kneed het geheel met de hand tot een soepel deeg (dit duurt meestal tien minuten). Als het deeg aan je handen blijft plakken heb je teveel olijfolie gebruikt, dit kun je verhelpen door weer een klein beetje durum meel toe te voegen en je handen 'in te smeren' met

Food around the corner

bloem. Als het te droog aanvoelt voeg je weer wat olie toe. Het deeg is gereed als je het kunt indrukken met de duim en het deeg meteen weer terugveert. Het deeg kun je meteen verwerken tot de pasta naar keuze maar als je nog even wilt wachten moet je het bestrooien met bloem, inwikelen in huishoudfolie en koel leggen.

Voor de verdere verwerking is een pastamachine erg handig. Hiermee kun je plakken rollen en daarna kun je er spaghetti of tagliatelle van snijden. Maar als je geen pastamachine hebt, moet je kleine hoeveelheden deeg uitrollen tot lange plakken. Dit doe je op je aanrecht wat je eerst bestrooit met bloem. Je kunt de plakken zo lang en dun maken als je zelf wilt, zolang het maar aan elkaar blijft zitten. Per plak snijd je slierten, breed of smal. Deze hang je op over bijvoorbeeld je keukendeurtje waar je een (oude) theedoek over heen hebt gehangen. Zo blijven de slierten niet plakken. Voor de volgende lading pasta hang je gewoon een verse theedoek over de slierten en hang je de nieuwe lading op.

De pasta moet gekookt worden in ruim kokend water met een snufje zout. Let op dat de pasta niet overkookt. Roer het geheel af en toe door om te voorkomen dat het geheel aan elkaar plakt. Vaak is de pasta binnen drie minuten klaar. In ieder geval kun je hem afgieten als de slierten boven komen drijven. Meng direct met van te voren bereide saus naar keuze, de pasta blijft niet lang warm. Daarom wel zo handig om in de zomer te maken, dan koelt het minder snel af of je verwerkt de pasta in een lauwwarme pastasalade. Niet typisch Italiaans maar wel erg lekker. Alles in een kom mengen en meenemen naar de tuin, smullen maar!

Eerste straatspeeldag in Spoorhoek

Tekst: Tamara Cannegieter

Op 2 juni was er de landelijke straatspeeldag. Dit jaar organiseerde de wijk Spoorhoek voor de eerste keer een straatspeeldag. Er waren allerlei speeltjes voor kinderen van 4 tot en met 12 jaar. De straat-speeldag is bedoeld om aandacht te vragen voor te weinig speelplekken voor kinderen. Door al het drukke verkeer en het ontbreken van speelplekken in de buurt kunnen kinderen niet meer gezellig spelen. Helaas was de opkomst niet groot, maar dat mag de pret niet drukken. We hebben een leuke en sportieve dag gehad. Ik wil graag alle vrijwilligers bedanken die geholpen hebben om van deze dag een superdag te maken.

Sport en spel in Spoorhoek

Tekst: Tamara Ras

Vanaf dinsdag 15 juni zijn wij gestart met een nieuwe activiteit: Sport & Spel Inloop. Elke dinsdagmiddag is er voetballen, skelteren, wave-borden en nog veel meer. Deze activiteit is voor alle kinderen van 4 t/m 16 jaar. De lokatie is Johan Combeplein (Spoorhoek), van 16.00 tot en met 17.00 uur. De entree is gratis.

Programma tot de zomervakantie:

- 20/7 Sport & Spel Inloop
- 27/7 Graffiti & Buttons maken met een leuke Moppentrommel (seizoensafsluiting)

Na de zomervakantie gaan we verder op
dinsdag 28 augustus

Belangrijke informatie

Handige telefoonnummers

Algemeen informatienummer van de gemeente: 0900 – 1809
Afvalophaaldienst SITA: 4460490
Melden overlast drugs- of alcoholverslaafden: 3524299
Politie: 0900 – 8844
Wijkcentrum De Lommerd: 4423549

Agenda van vergaderingen

Het Wijkplatform Spijkerkwartier/Spoorhoek komt bijeen op de woensdagen en start om 19.30 uur in De Lommerd, Spijkerstraat 185a. Het vergaderrooster voor 2010 is: 8 sep, 27 okt en 8 dec.

De Werkgroep Spijkerkwartier vergadert op de dinsdagen: 20 jul, zomerstop. 14 sep, 28 sep, 12 okt, 26 okt, 9 nov, 23 nov, 7 dec en eventueel 21 dec 2010.

Werkgroep Spoorhoek: raadgeleg voor vergaderdata
www.spijkerkwartier.net. Locatie: Spoorwegstraat 48

Spreekuur wijkagenten

De wijkagenten Joke Bartelink en Frank Reijnders houden spreekuur donderdags van 19.00 tot 20.00 uur, hoofdbureau van politie, Beekstraat 39. U moet eerst een afspraak maken: bel naar 0900-8844 of stuur een e-mailbericht naar joke.bartelink@gelderland-midden.politie.nl

Colofon

Redactie: Akke de Boer, Merijntje Betzema, Stef Ketelaar, Tom Kuiper, Sjoerd Kulsdom Lex Kwee, Janus Raaijmakers, Marita Toonen en Gonnie Verbruggen
Ontwerp: Sjoerd Kulsdom en Merijntje Betzema
Druk: HPC
Opplage: 4000

Foto's en tekeningen in dit nummer

Akke de Boer, Ben Bongers, Gonnie Verbruggen, Joep Manaerts en Sjoerd Kulsdom.

Kijk voor alle informatie over het Spijkerkwartier en de Spoorhoek ook regelmatig op www.spijkerkwartier.net

Wilt u reageren of zelf een bijdrage leveren?

Stuur een brief of e-mail naar:
Wijkcentrum De Lommerd
Spijkerstraat 185A
6828 DC Arnhem
wijkkrant@spijkerkwartier.net

Kopijsluiting volgende nummer: 24 september 2010

